

(अतः SCHL. und ed. Bomb.; प्रत ed. Gorr. 26). 3, 1, 24. Suçr. 1, 161, 16. VARĀH. BRH. S. 54, 113. 55, 23. 76, 4. fgg. (überall v. l. अतः). BHĀG. P. 8, 16, 52. पयसि in Milch 10. पयःप्रतेन चारुणा 6, 19, 21. शङ्खपुष्पीप्रतः पयः M. 11, 147. अ० RATNAM. im ÇKDr. ÇAT. Br. 1, 7, 2, 27. 3, 8, 2, 7. 2, 6. 4, 5, 2, 16. 11, 4, 4, 1. सु० R. GORR. 2, 56, 25. BHĀG. P. 10, 9, 7. RANĀK. 3, 8, 12. मुप्रतं पायसे ब्रूयाम्यवावां कसरे तथा MBH. 12, 7054. — 2) n. Gekochtes, speciell gekochte Milch: प्रतेन प्रातःसवने श्रीणीयात् दद्या मध्यदिने TBa. 1, 4, 8, 6. ÇAT. Br. 1, 6, 4, 7. 3, 3, 2, 2. KĀTJ. Ça. 4, 4, 5. ĀCV. Çr. 6, 8, 10. PANĀV. Br. 9, 5, 5.

प्रतकाम adj. Gekochtes (Milch) liebend TBa. 3, 2, 8, 12. KĀTJ. 31, 2, 7. प्रतकार् gar kochen: ०कृत्य TS. 3, 3, 8, 1. प्रतकर्तृ nom. ag. der da gar kocht TS. 3, 1, 4, 4. प्रतकृत्य adj. gar zu kochen TS. 2, 6, 2, 4. प्रतर्व (von प्रत) n. das Gekochtsein u. s. w. TS. 2, 5, 2, 4. TBa. 3, 2, 8, 12. KĀTJ. 31, 2.

प्रतर्पा adj. gekochte Milch trinkend RV. 10, 27, 6. प्रतर्पाक adj. gar gekocht RV. 1, 162, 10. प्रतशीत adj. gekocht und wieder abgekühlt Suçr. 4, 133, 14. 2, 414, 4. VARĀH. BRH. S. 55, 16. प्रतातर्प्य (प्रत + घा०) adj. in gekochter Molke zum Gerinnen zu brin- TS. 5, 2, 8, 3. 6, 5, 8, 4.

प्रतावदान n. ein Holz zum Zertheilen des Puroḍāṣa KĀTJ. Ça. 2, 6, 49. Schol. 215, 8. 254, 18. 516, 3.

प्रतोक्ष (प्रत + उक्ष) adj. kochend heiss AK. 2, 7, 22. H. 831. प्रधु m. 1) (von 2. शर्ध) After. — 2) = बुद्धि Viçva im ÇKDr. प्रधु (von 2. शर्ध) UNĀDIS. 1, 93. f. After UśĕVAL. प्रधु (von 1. शर्ध) f. Frechheit, Trotz RV. 2, 12, 10.

शेकु und शेकुष्ठ P. 8, 3, 97. Oder ist etwa im Sūtra कुशे - कु zu trennen? शेखर (vgl. शिखर) 1) m. a) Scheitel: नीलवसनसमलंकृत० (so ist zu lesen) KATHĀS. 75, 41. निशाकासकलाकलित० 120, 36. — b) Gipfel eines Berges: अस्तगिरि० KATHĀS. 28, 189. RĪĀA-TAR. 3, 72. — c) ein auf dem Scheitel getragener Kranz, — Schmuck, Diadem AK. 2, 6, 2, 38. 3, 4, 28, 229. H. 654. 7 (am Ende eines adj. comp.). HALĪJ. 2, 399. शशिखण्ड० HARIV. 14835. KUMĀRAB. 7, 32. ÇIÇ. 4, 50. 11, 46. MĀLATIM. 143, 8. KATHĀS. 50, 192. पुष्प० 75, 73. RĪĀA-TAR. 3, 269. VET. in LA. (III) 10, 8. PANĀK. 1, 8, 8 (शेस्वर gedr.). Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 505, ÇI. 18.

शेखरापीडयोजन (so Schol. zu BHĀG. P. 10, 45, 36) unter den 64 Künsten Verz. d. Oxf. H. 217, a, 5. — d) am Ende eines comp. der Beste, Schönste: नृपति० KĀURAB. 45 (शेषर gedr.). तत्रिय० Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 26, ÇI. 11. कवि० DĀURAS. 67, 4. 11. परमशाब्दिक० Verz. d. Oxf. H. 188, a, 13. हार० R. 1, 6. कनकनूप० 3, 20. — e) Bez. eines best. Eingangsverses in einem Gesange Sāmāntadām. im ÇKDr. लघु० ebend. — f) abgekürzter Titel eines best. Werkes BURNOUR in BHĀG. P. I, LXXVIII. — 2) f. 1) Schmarotzerpflanze ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) n. a) Gewürz- molke RĪĀA. im ÇKDr. — b) die Wurzel der Moringa pterygosperma Gaertn. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. श्लकार्, इन्दु०, उग्र० (f. घा), गन्ध०, चन्द्र०, तुङ्ग०, धातु०, पृथु०, राज०, वसन्त०, शशाङ्क०, शशाङ्कार्ध० (unter शशाङ्कार्ध), शशि०, शिव०, शृङ्गार०, शैवसिद्धात०, स्मयु०, शैखरिक fg.

शेखरज्योतिस् m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 72, 268.

शेखराचार्यज्योतिरीश्वर m. nach Lassen, Institutiones linguae pr. App. 28. N. pr. des Verfassers des Dhūrtasamāgama. Nach unserer Meinung ist Dhūrtas. 67, 11. fg. कविशेखर ein ehrendes Epitheton des Verfassers, der demnach आचार्यज्योतिरीश्वर heissen würde.

शेखरित (von शेखर) adj. zum Diadem gemacht, als Diadem dienend BHĀG. P. 10, 83, 8.

शेखरोभू (शेखर + 1. भू) zum Diadem werden: स (शेषः) बिभच्छेखरीभूत-मशेषं नितिमण्डलम् VP. 2, 5, 21.

शेट TRIK. 2, 6, 16 fehlerhaft für खेट; vgl. 3, 3, 95.

शेड (?) RĪĀA-TAR. 4, 690. शेडु 8, 578.

शेषावी und शेषा f. understanding, mind, intellect WILSON nach ÇABDAR. — Vgl. शेषी.

शेत्य adj. vermuthlich Fehler für श्येत PANĀV. Br. 7, 10, 13. = शे-तव्य Comm.

शैप m. 1) das männliche Glied NIGH. 3, 29. NIB. 3, 21. H. 610. ÇABDAR. im ÇKDr. RV. 9, 112, 4. 10, 85, 37. AV. 5, 25, 1. 6, 72, 1. VS. 19, 88. 25, 7. TS. 5, 7, 25, 1. 7, 3, 25, 2 (v. l. शेफ). — 2) Schweif, Schwanz RV. 10, 103, 2. — Vgl. परुच्छेय, प्रुनः०, शेफ.

शैपस् n. = शेप UNĀDIS. 4, 200. 1) das männliche Glied H. 610. AV. 6, 138, 5. 11, 5, 12. ÇĀNKH. Br. 23, 4. KARAKA 3, 8. — 2) Hodensack oder Testikel SUBHŪTĪĀNDRA bei UśĕVAL. zu UNĀDIS. 4, 200. — Vgl. शेफस्.

शेपकृष्णा adj. (f. ई) die Ruthe steif machend AV. 4, 4, 1. Padap. (vgl. AV. PRĀT. 2, 56) nimmt ohne Grund शेपस् als erstes Glied.

शैपाल m. n. = शेफालि, शेवाल, शेवाल H. 1167. ÇABDAR. bei UśĕVAL. zu UNĀDIS. 4, 38. ÇABDAR. im ÇKDr.

शेप्य (von शेप) s. मयूर०.

शेप्यौवत् (von शेप्य) adj. penitus AV. 7, 113, 1.

शेफ m. = शेप 1) das männliche Glied H. c. 126. HALĪJ. 2, 359. TS. 7, 3, 25, 2, v. l. MBH. 10, 289. 13, 752. unbestimmt ob शेफ oder शेफस् 12, 7951. TRIK. 2, 6, 23. — 2) Hodensack, du. die Hoden AIT. Br. 1, 22. उदरशेफवर्धन् Verz. der Oxf. H. No. 975. — Vgl. प्रुनः०.

शेफस् n. = शेपस् das männliche Glied AK. 2, 6, 2, 27. 3, 4, 2, 26. H. c. 126. HALĪJ. 2, 359. KARAKA 7, 1. 2. Suçr. 1, 260, 10. 261, 19. 318, 11. 2, 470, 1. VARĀH. BRH. S. 68, 8. ०स्सम् KARAKA 1, 20.

शेफालि f. = शेफालिका ÇABDAR. im ÇKDr. शेफाली dass. ebend. TRIK. 2, 4, 21. ÇĀNKH. Sām. 2, 2, 55. 3, 2, 17. PANĀK. 1, 7, 19. = नीलसिन्धुवार BHĀVAB. im ÇKDr. Vgl. unter निर्गुण्डी.

शेफालिका f. AK. 3, 6, 2, 7. Vitea Negundo (निर्गुण्डी) Lin. (die Pflanze und die Frucht) gaṇa कृतिक्वादि zu P. 4, 3, 167. AK. 2, 4, 2, 51. Suçr. 1, 28, 6. 12. R. 3, 14. SĪH. D. 79, 8.

शेमण्ड und ०क s. u. काचिघ 3).

शेषी (partic. perf. act. von 4. शम्) f. 1) Verstand, Einsicht AK. 1, 1, 4, 10. H. 309. HALĪJ. 2, 179. खिन्नस्य हि विपर्ययति तद्वत्स्यापि शे० RĪĀA-TAR. 3, 203. वाचस्पतिमित्पर्ययि० Verz. d. Oxf. H. 187, b, No. 428. — 2) Vorsatz, Entschluss, Beschluss: वाचमाचारसदृशी गिरा च सदृश मनः। शेषी मनसा तुल्याम् BRAHMA-P., UTTAR. 22. न वै कार्या भवता शेष-पीदशी KĀTJ. 95, 51. Alle drei Stellen nach AUFRECHT.